

حضرت علی اکبر فرزند امام حسین علیهما السلام در بین سال های ۳۳ تا ۳۵ ه از مادری به نام لیلا دختر ابی مرّه در شهر مدینه چشم به جهان گشود. وی در مکتب انسان ساز پدر شیوه های صحیح دفاع از مکتب و اطاعت از امامت و حمایت از آرمان های مقدس آن را آموخت. او در روز عاشورا اولین نفر از بنی هاشم بود که پس از مبارزه جانانه جام شهادت سر کشید. روز میلاد حضرت علی اکبر علیه السلام به روز جوان نامگذاری شده است

امام حسین (ع) درباره فرزندش علی اکبر (ع):
«اشبه الناس خلقا و خلقا و منطقا برسولک و کنا اذا اشتقنا الی نبیک نظرنا الیه»

منبع: بحار الأنوار ج ۱۵، ص ۲۴
«خدایا گواه باش شبیه ترین مردم به رسولت در خلقت و اخلاق و سخن گفتن به سوی انبان رفت و هرگاه ما مشتاق پیامبرت می شدیم به او نگاه می کردیم.»

مرکز علمی کاربردی شهرداری بیارجمند

ویژه نامه روز جوان

شناسنامه حضرت علی اکبر علیه السلام

حضرت علی اکبر (ع) فرزند بزرگ امام حسین در سال ۳۳ هجری قمری در مدینه دیده به جهان گشود. مادر بزرگوار وی لیلا دختر ابی مره است. لیلا برای امام حسین پسری آورد، رشید، دلیر، زیبا، شبیه ترین کس به رسول خدا، رویش روی رسول، گفتگویش گفتگوی رسول خدا، هر کسی که آرزوی دیدار رسول خدا را داشت بر چهره پسر لیلا می نگریست، تا آنجا که پدر بزرگوارش می فرماید «هرگاه مشتاق دیدار پیامبر می شدیم به چهره او می نگریستیم»؛ به

همین جهت روز عاشورا وقتی اذن میدان طلبید و عازم جبهه پیکار شد، امام حسین چهره به آسمان گرفت و گفت «اللهم اشهد علی هؤلاء القوم فقد برز الیهم غلام اشبه الناس برسولک محمد خلقا و خلقا و منطقا و کنا اذا اشتقنا الی رؤیة نبیک نظرنا الیه...». حضرت علی اکبر علیه السلام اولین شهید عاشورا از بنی هاشم بود. شجاعت و دلوری حضرت علی اکبر و رزم آوری و بصیرت دینی و سیاسی او، در سفر کربلا به ویژه در روز عاشورا تجلی کرد. سخنان و فداکاریهای وی نیز به خوبی مؤید این مطلب است.

زندگی نامه حضرت علی اکبر علیه السلام

وقتی حضرت اعلام کرد عزم سفر دارد و می خواهد از مدینه النبی بیرون برود، حضرت علی اکبر علیه السلام پرچم وفاداری نسبت به امام را پیشاپیش قافله به اهتزاز درآورد.

کاروان حماسه و ایثار پس از پشت سر نهادن منازل ذو حُسم، بیضه و عذیب الهجانات به موقفی به نام بنی مقاتل رسید. عقبه بن سمعان که از یاران و همراهان امام بود و بسیاری از روایات واقعه عاشورا از وی نقل شده می گوید: شب هنگام در رکاب امام حرکت کردیم و چون ساعتی را پیمودیم، امام حسین علیه السلام را خواب سبکی فرا گرفت. در حالی که سر مبارکش روی قربوس زین اسب بود و به زودی دیدگان آن سرور آزادگان گشوده شد و فرمود: «آنا لله و آنا الیه راجعون الحمد لله رب العالمین» و دو یا سه بار آیه استرجاع را تکرار فرمود؛ حضرت علی اکبر علیه السلام با درایت و فراستی که داشت، متوجه حال پدر گردید مشاهده کرد آن ستاره پرفروغ اهل بیت پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم مدام آیه مذکور را بر زبان جاری می نماید. مرکب خویش را به سوی اسب پدر هدایت کرد و خطاب به ایشان گفت: «پدر جان! از چه جهت آیه استرجاع را تلاوت می کنید. امام

فرمود: فرزند عزیزم اندکی که خواب رفتم، سواری عنان اسب را کشید و گفت: «القوم یسیرون و المنایا تسری الیهم» این قوم در حال حرکتند در حالی که مرگ به سوی آنان می آید.

علی اکبر علیه السلام پس از لحظه ای مکث، با قوّت قلب و شهامتی شگفت روی به پدر بزرگوار خویش کرد و گفت: «یا اباة لا اراک الله السوء و السننا علی الحق» پدر جان! خداوند حادثه ای ناگوار پدید نیاورد. آیا ما بر حق نیستیم؟ امام در جوابش فرمود: «بلی والذی الیه مرجع العباد؛ آری، به خداوندی که بازگشت بندگان به سوی اوست، ما بر حقیقیم.» علی اکبر با شنیدن این پاسخ چون گل شکفت و با آرامشی خاص امام علیه السلام را مورد خطاب قرار داد و گفت: «یا اباه اذا لانبالی نموت محقین» ای پدر! اوقتی بر حق بودن ما مسلم است! در این صورت باکی نیست و بر حق جان می دهیم. امام علیه السلام وقتی مشاهده فرمود فرزند در این مصاحبه معرفتی سربلند و پیروز بیرون آمد، شاد شد. او را مخاطب قرار داد و فرمود: «جزاک الله من ولد خیر ما جزى ولدا عن والده» خدایت پاداشی نیکو عطا کند؛ نیکوترین پاداش که باید فرزند از پدر خویش دریافت کند.

شمه ای از فضائل و مناقب حضرت علی اکبر علیه السلام

تربیت شایسته امام حسین (ع) سبب شد که علی اکبر به بهترین صفات کمال آراسته شود. عواملی همچون: اصالت خانوادگی، تربیت و وراثت، کسب علم و فضایل که از عناصر تشکیل دهنده شخصیت هر کس است، در وجود و زندگی او فراهم بود. خلق و خوی او و رفتار و حرکات و ادب و متانتش در حد اعلای برجستگی و درخشندگی بود. آن گونه که گفته و نوشته اند، رفتارش یادآور حرکات و رفتار پیامبر خدا (ص) بود و همین سبب می گشت تا در چهره او شخصیت پیامبر را مشاهده نمایند و با دیدن او یاد حضرت رسول (ص) را در ذهن ها زنده کنند. علی اکبر، نسخه ای برابر با اصل نسبت به رسول خدا و شاخه ای از آن شجره طیبه و ریشه پاک بود و وارث همه خوبی های خاندان عصمت و طهارت به شمار می رفت.

علی اکبر (ع)، از جوانی مجموعه ای از خوبی ها و فضیلت ها و نمونه ای روشن از فضایل عترت پاک پیامبر بود. حتی کسی چون معاویه هم که دشمن خاندان عصمت بود، به فضایل او اقرار داشت.

رابطه سرشار از ادب و احترام علی اکبر (ع) به پدر و علاقه و محبت پدر به فرزند، در همه مراحل زندگی این دو الگوی فضیلت وجود داشت و نهایت و اوج آن، در صحنه عاشورا دیده می شود که به آن اشاره می کنیم.

تربیت ولایی و تأدیب شایسته، سبب شده بود علی اکبر همواره در خدمت و اطاعت پدر بزرگوارش باشد و در نهایت ادب، گوش به فرمان و آماده جان نثاری شود.

پیامبر اکرم (ص): هیچ چیز محبوبتر در نزد خداوند متعال از جوان توبه کننده نیست و هیچ چیز مبعوضتر در نزد خداوند متعال از پیری که مشغول گناه است نمی باشد

ميلاد حضرت علي اكبر عليه السلام، روز جوان

هاست و نمی توان در این نکته تردید کرد که هدر دادن روزگاران خوش جوانی و تباه کردن این بهار زندگانی، به اندوهی انبوه و حسرتی مترکم خواهد انجامید، اما این روزگار، اقتضایی دارد؛ اقتضایی که بخشی از آنها به جوان بر می گردد و بخشی نیز به آنها که با جوان در تعاملند. آنها که به جوان بر می گردد، «نازها» و «نیازها»ی جوانی است. نازها، یعنی «سرزندگی، شیک پوشی، آراستگی، جمال گرایی، آرمان گرایی و...» و نیازها، یعنی عبادت و تضرع؛ دانش اندوزی، مهار و تعدیل غرایز، تهذیب نفس، ورزش، مطالعه، مسئولیت پذیری و...

جوانی، بهار عمر و فصل طربناک زندگی است. هیچ دوره ای از زندگی چون روزگار جوانی، سرسبز و خرم نیست، و هیچ انسانی همانند زمان جوانی، توان مند و پرانرژی نیست. بسیاری از پیروزی ها و کامیابی ها، تنها در سایه جوانی امکان پذیر است و بسیاری از آرزوها و هدف ها، فقط در فرصت جوانی قابل دست یابی است. جوانی فرصتی است که بر خلاف بسیاری از فرصت های دیگر، تنها یک بار در اختیار همه قرار می گیرد و چون به انجام خویش برسد، هرگز امکان تکرار نخواهد داشت. پس «فرصت جوانی»، طلایی ترین فرصت ها و ناب ترین موهبت

حضرت علی اکبر علیه السلام، الگوی جوانان

جوان، محتاج اسوه و الگوست. اسوه و الگوی جوان، باید جوان باشد؛ تا فضایل و کمالات این جوان دست یافتنی و ملموس باشد.

قرآن برای زندگی بشر، اسوه و الگو معرفی می کند؛ «و لکم فی رسول الله اسوه حسنه». اگر پیامبر و سبک زندگی نبوی اسوه و الگوست، هر شخص و سبک دیگری اگر بخواهد اسوه و الگو باشد، باید رنگ و بوی پیامبر را داشته باشد و «اشبه الناس خلقاً خلقاً و منطقاً برسول الله» باشد.

امام حسین علیه السلام حضرت علی اکبر علیه السلام را عصاره بنی هاشم و شبیه ترین مردم به پیامبر صلی الله علیه وآله دانسته، فرمود هر وقت دلمان برای رسول الله تنگ می شد، مشتاق زیارت علی اکبر می شدیم و زیارت و ملاقات علی اکبر علیه السلام بود که دلمان را در فراق پیامبر صلی الله علیه وآله تسلی می بخشید.

پس اگر کسی شیفته جمال و کمال پیامبر صلی الله علیه وآله است، می تواند از رخسار و فضایل علی اکبر هم به پیامبر صلی الله علیه وآله برسد.

در سایه سار قلم

این کیست که نقاره دارائی حسنش
کوبند سلاطین جهان در همه کشور

منسوخ کن نام شجاعان جهان است
باشد مگر این ابن عم ساقی کوثر

ابروش قریب است با بروی محمد
گیسوش شبیه است به گیسوی پیامبر

این یوسف ثانی که تف شعله حسنش
بر سینه شر میزند و بر جگر آذر

نور دل لیلا بود و نخبه زهرا
از شعبه سلمی بود و دوده هاجر

آرام دل فاطمه و سبط رسول است
فرزند حسین باشد و نامش علی اکبر

(شاعر: ملا باقر بینوا کازرونی)

جوانی، سرمایه بی بدیل هست، بر شانه های من نشسته و مرا به آینده ای روشن می برد. جوانی، با دست های توانمندش، هیچ آرزویی را محال نمی داند و چشم های خوش بین همیشه اش، هیچ مقصدی را دور نمی انگارد.

پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم
التوبة حسن ولكن في الشباب احسن؛
توبه زیباست، ولی از جوان زیباتر
کنز العمال، ج ۲۴، ص ۲۴۵۲۶
خرانداد سلار و ولادت حضرت علی اکبر روز جوان

آرزویم برایت این است : در میان مردمی که می دوند برای زنده بودن ، آرام قدم برداری برای زندگی کردن ...